

ૐ

શ્રી નવીન

ઉદય ભાણ.

નાટકનાં ગાયનો.

શ્રી દેશી નાટક સમાજ માટે

રચનાર.

સ્થ સાક્ષર શ્રી ડાહ્યાભાઈ ધોળશાળ અવેરી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

અવેરી ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાળ

શાન્તીલુબન ધીએદર, —અમદાવાદ.

કિંમત ૪ આના

174

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક્ક પ્રસિદ્ધકર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.

માટે તેમની રજા શિવાય કોઈએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું.

વેચાવવું કે ભજવવું, ભજવાવવું નહીં.

“શ્રી જૈન એડવોકેટ” પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શાહ ચીમનજીભાઈ ગોકળદાસે છાપ્યા.

ધીક્કંટા વાડી—અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૨૧૧ વર્ગાંક

પુસ્તકનું નામ ઉદયપાણી

વિષય ૮૦૨૨૧

શ્રી નવીન
❖ ઉદયભાણ ❖
નાટકનાં ગાયનો.

શ્રીમંત ગાયકવાડ સરકાર સમાજરાવ મહારાજશ્રિન
સ્વર્ગસ્થ સાક્ષર ઝવેરી ડાહ્યાભાઈ ધોળશાળ સ્થાપિત

શ્રી દેશી નાટક સમાજને માટે

રચનાર

સ્વર્ગસ્થ સાક્ષર શ્રી ડાહ્યાભાઈ ધોળશાળ ઝવેરી.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

ઝવેરી ચંદુલાલ દલસુખરામ ધોળશાળ.

શાન્તીભુવન થીએટર,—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૨૦ મી

પ્રત ૫૦૦૦

સંવત ૧૯૧૭

સને ૧૯૨૧

કિંમત રૂ. ૦—૪—૦ (ચાર આના)

ગોસ્વામી વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ ૮૨૫૧
ગુજરાતે કોપીરાઈટ રંગ્રહ
૬-૧૨-૬ જાહેર ખખર.

સતી મુલોચના, સતી પદ્મિની, જાલીમટૂલીઆ, અજીતસિંહ,
સંન્યાસી, સતી દ્રૌપદી નાટકનાં ગાયન, બાપણ સાથેની મોટી ચોપડી
દરેક રૂ. ૨-૦-૦ ની કીંમતે કંપનીની ટીકાટ ઝોરીસમાંથી વેચાતી
મજાશે જેઓ સાહેબોને જોઈએ તેમણે રોકડી કીંમતે મંગાવી લેવી.

ઝવેરી ચંદુલાલ દલસુખરામ

આ નાટક સને ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા એક્ટ તથા ઇંગ્લીશ કોપીરાઈટ
એક્ટ સને ૧૯૧૧ મુજબ પ્રસિદ્ધ કર્તાએ રજીસ્ટર કરાવ્યું
જે માટે કેઇએ છાપવું, છપાવવું, વેચવું, વેચાવવું તથા
બજાવવું કે બજાવવું નહીં.

શ્રી શાન્તિનાથાય નમઃ

શ્રી નવીન ઉદયભાણુ નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ ૧ લો—પાવનગદના રાજા કર્ણસિંહના મહેલ આગળ ભરથરી વેષે બે છોકરાઓ ભજન ગાય છે, રાજા કર્ણસિંહ, રાણી, રાણીની ઓરમાન દીકરી ભાણીબા, તથા રાણીનો ભાઈ સજ્જન સિંહ સાંભળે છે; ભરથરી મનેભીષ આપવા માટે છે. ભરથરી ભીષ લેવા ના પાડે છે, અને નોકરી માંગે છે. લેવરી એક ભરથરીને પોતાની તહેનાતમાં રાખે છે. તેથી ભીષને રાણીનો ભાઈ સેનાપતિ સજ્જનસિંહ પોતાના દીકરા ખોડુભાની તહેનાતમાં રાખે છે. રાણી અને સેનાપતિની ખાનગી મસલત.

પ્રવેશ ૨ જો—નાશી ગએલ માછ દીવાન જોગી વેષે, ખાતમી મળવાથી સેનાપતિ ઠાર કરવા જાય છે. બહાદુર દીવાન બચી જાય છે. છોકરાઓને રામનામીઓની એકાદી બતાવી જાય છે. રાજા આવે છે. અજ્ઞયખી.

રાંજના સાળા સજ્જનસિંહનો અજેલ દીકરો ખોડુભા તથા ભરથરી છોકરો ભાણુ; પનધટ લીલા. સેનાપતિની મીઠાઈ દીકરી મોંઘી નાનાભાઈલણુભા સાથે આવી વરનો વરઝોળો જાહેર કરે છે.

પ્રવેશ ૩ જો—વ્યસની ઠાકોર રામદેજી, તેમના ખુશામતિયા, અને વહારણો જંગલમાં દેવળ આગળ, કુંવરી ભાણુમા વાધના

શિકારે, ભરથરી વેષવાળો સિપાઈ થયેલ ઉદયસિંહ કુંવરીને
ખચાવે છે, પરાક્રમથી મોહિત કુંવરી, રામદે કુંવરીનું માથું
કરવા પોતાના ચારણ કવિદાને મોકલે છે. કુંવરી સીપાઈ
ઉદયસિંહની પાછળ જાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—સેનાપતિની મીઝણ દીકરી મોંઘી તથા તેનો જડસો
વર જસાણ; ચાકર પેમલો અને ચાકરડી પેમલી, વડવાડ,
અમોલાં, પાછળથી સેનાપતિ અને ખોડુભા, જસાણને દપકો
મોંઘીની વર પાસે માંગણી.

પ્રવેશ ૫ મો—ઉદયસિંહ ઝુંપડીમાં ભાઈની વાટ જુએ છે. ભાઈને
બલે કુંવરી, ગભરાટ, વાતચીત, એકતરસી કુંવરીનો પ્રેમ,
ઉદયસિંહ કચેરીમાં જાય છે. ઝુંપડી જોઈ પરમ પ્રેમાળ
કુંવરીના વિચાર.

પ્રવેશ ૬ હો—કર્ણુસિંહની કચેરી, વાઘ મારી કુંવરીનો જીવ બચાવ-
નાર સિપાઈ ઉદયસિંહને ધનામ, સેનાપતિની અદેખાઈનું ખીજ
કવિદા ચારણનું રામદેજી માટે કુંવરીનું માથું, લડાઈની તૈયારી
કુંવરી અને ખોડાજીની પરીક્ષા, યુવાશાસ્ત્રી ખોડુભા, ઉદય-
સિંહના સ્ત્રી સંબંધી ઉત્તમ વિચાર.

પ્રવેશ ૭ મો—સેનાપતિની અદેખાઈ, ઉદયસિંહને દાર મારવા વિચાર
રાણી ભાઈ બહેનને ચડાવે છે, ખોડુભાના લગ્ન મથા કુંવરીના
હાથ સાથે રાજ મેળવવા ધારેલું રાજ્ય જશે એમ ધારી
બનેલીને દાર મારવા સેનાપતિનો દરાવ, મોંઘીની પોતાના

ધણી વીરો ફરીયાદ, જસાણને ઠપકો, પોતાના જમાઇ જસાણ સાથે લડાઇમાંજ પાછળથી ધા કરવા જોડવલુ.

પ્રવેશ ૮ મો—રામદેજની છાવણી, લડાઇમાં નાચરંગ, બહેમી રામદેજની માનતાઓ કર્ણસિંહનું લશ્કર આવે છે, જેતાંવારજ રામદે અને તેના લશ્કરની નાશભાગ, વગર મહેનતે મળેલ વિજય માટે પ્રભુપ્રાર્થના, જસાણનો રાજા ઉપર પાછળથી ધા, ઉદયસિંહ તથા ભાણુજીએ કરેલો ખયાવ. જસાણ નાશી છુટે છે.

અંક બીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—નાલેલ રામદે, ખુશામતિયા જસાણ, ખારવડું કરી કુંવરી ઉપાડી લાવવાનો ઠરાવ.

પ્રવેશ ૨ જો—ગરબો, કુંવરી, સેનાપતિના નાના દીકરા લધુભાની કાલી કાલી વાતચીત, કુંવરીને ખારવડીયા ઉપાડી જાય છે. રાજા અને સેનાપતિને લધુ ખમર આપે છે. ઉદયસિંહ ખારવડીયાની પાછળ જાય છે, સેનાપતિ પાસે ભાણુજીની ઉદયસિંહ પાછળ જવા માંગણી, મીઝજીનો જવાબ.

પ્રવેશ ૩ જો—જંગલમાં જસાણ બહારવડીયાવેષે, કુંવરી સાથે રામદેના લગ્નની તૈયારી, આછાણુ વેશે ઉદયસિંહ, પાછળથી ભાણુજી, કુંવરીનો ખયાવ, રામદે, જસાણ વગેરેને કેદ.

પ્રવેશ ૪ થો—રાજા અને સેનાપતિ, ઉદયસિંહ અને ભાણુજી કુંવરીને ખયાવી લાવે છે, જસાણને કેદ, રામદેને ગધેડે બેસાડી

દેશપાર, ઉદયસિંહને, રામદેનું રાજ બક્ષિસ, કુંવરીના વિવાહ માટે સેનાપતિ અને રાજના વીચાર, પાછળી રાણી.

પ્રવેશ ૫ મો—ભાણીયા વીવાહના ઉમંગમાં. મોંઘી સાથે વાતચીત લધુભા, ઉદયસિંહથી અચાનક મેળાપ, રાજ તથા સેનાપતિ માનાના દર્શનનું જાનું કાઢી સેનાપતિ વિવાહ રોકે છે. પ્રેમીઓની પડદે વાતચીત.

પ્રવેશ ૬ ઠો—રાજ, સેનાપતિ, રાણી ભરબરી સાથે વીવાહ માટે કંકાસ, જસાજી માટે મારી. ઉદયસિંહને ઉધતાં ઉપાડી દરિયામાં ફેંકી દેવા સેનાપતિ અને જસાજીનો ઠરાવ, ખોડુભા અને લધુભા છાના સાંભળે છે.

પ્રવેશ ૭ મો—જસાજીનું ઘર, પેમસો પેમલી, મિત્રજી મોંઘી સાથે જસાજીની મારામાર.

પ્રવેશ ૮ મો—ઉદયસિંહ તથા ભાણુજી ભાઈઓની ભાભી સંબંધી ઠઠા મસ્કરી. ઉધતાં ઉપાડી ઉદયસિંહને જસાજી દરિયામાં ફેંકી દે છે, રાજ અને સેનાપતિ, ભાણુજીને માથે ઉદયસિંહને ઠાર મારવાનું કલંક. ભાણુજીને દેશપાર, માછલીના મોંઘા ઉદયસિંહ.

પ્રવેશ ૯ મો—ઉમંગમાં ભાણીયા, ઉદયસિંહના માઠા સમાચાર, ખેલાન અને ગાંડી. રાજ, સેનાપતિ અને વૈદ્ય હવા ફેરફાર માટે વૈદ્ય સાથે દ્વારકા મોકલવા ઠરાવ.

પ્રવેશ ૧૦ મો—મેળામાં જસો લધુભા, સીપાઇને ઘેર ઘોડું લેવા મોકલે છે. પાછળથી ભાણુજી લધુભાને મારવાનો ડર જનાવી દરિયામાં

કેંકવાની વાત કહાડી લે છે. લઘુભાઈને લઈ બહારવટે નીકળી પડે છે. સેનાપતિને સમાચાર, જસાણને પાછળ મોકલે છે.

પ્રવેશ ૧૧ મો—હારકામાં દરિયા કિનારે માછ દીવાનજી, તથા કુંવરીના વૈદ, ચમત્કારની ગોઠવણ, ખોડુભા સાથે વિવાહ સાર કુંવરીને પાવનગઢ પાછી લઈ જવાનો કાગળ. માછલાના ખેડોમાં તણાતો ઉદયસિંહ. દીવાન બચાવે છે, ઝાળખે છે. ગુપ્ત રાખે છે. ચિત્તભ્રમ કુંવરીની દરિયામાં પડી મરવાની તૈયારી, દીવાન બચાવે છે, ચમત્કાર. ખતાવી ચિત્ત કેંકણે લાવે છે. અને ઉદયસિંહને મેળવવાની આશા આપે છે.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ ૧ લો—ભગવતને ભરોસે કુંવરી અને સાહેલીઓ, સેનાપતિ, વૈદ અને રાગ ચમત્કારવાળા રૂપિરાયને તેડું મોકલે છે, વશીકરણ કરવા આવેલ ખોડુભાનું કાળું મોઢું.

પ્રવેશ ૨ જો—ભાણજી નવનુમીના વેષે, મોંઘીની સાહેલીઓ જડી અને પંડ્યાણી, વશીકરણ કરાવવા ગોઠવણ, જડીની ઉત્તમ સલાહ, લઘુભાની શોધથી નિષ્ફળ થયેલ જસાણ, સેનાપતિ અને ભાણજી, જસાણ અને મોંઘી ઉપર લઘુભાને દાર ક્યાંના વ્હેમ, સેનાપતિ દીકરી અને જમાઈને દાર કરવા જાય છે.

પ્રવેશ ૩ જો—મોંઘીની વશીકરણ, પંડ્યાણી. પથરો આપે છે. મર-ડાયેલનો મેળાપ અને શેત્રંગ, રંગમાં ભંગ, જસાણને ધા, બગી જાય છે.

પ્રવેશ ૪ થો—સેનાપતિ, મેંઘીને મારવાની તૈયારી બાણુજી સેનાપ-
તિનું નાક ઢાપી નાસે છે, ઢાળા મ્હેનો ખોડુભા, બાપ
દીકરાનો બેટા ને હસાહસ.

પ્રવેશ ૫ મો—બાણુજી ને લધુભા, જંગલમાં બહાવે, દીવાન, વેધ
અને ઉદયસિંહજી, બાઈ દીકરાનો મેળાપ, જસાજી અને
મેંઘીની મારી સઘળા લેખ બદલી પાવનગઢ તરફ જાય છે.

પ્રવેશ ૬ ઠો—બાણીમા, આપધાનની તૈયારી, ઉદયસિંહ રાહદારી
લેખે બચાવે છે. પરદેશી પંથોને વિવાહ મંડપમાં આમંત્રણ

પ્રવેશ ૭ મો—ખોડુભા અને કુંવરીના વિવાહની તૈયારી, નાકકેવો
લેવાઈ, બાણુજીને પકડી ભાગ્ય ધનામ, ખોડા વરરાજને
પાટવી કરવાની તૈયારી, સજવન લીલા. મેહનું ભાંગવું સઘ-
ળાનાં મેળેપ, ઉદયસિંહ કુંવરી રોજપાટ વિવાહ અને
છેવટનો આનંદ.

ૐ શાન્તિ

ૐ શાન્તિ

ૐ શાન્તિ

શાન્તીભુવન શ્રીઅંતર

અમદાવાદ તા. ૧૨-૧-૨૧

મુખ્ય પાત્રોનાં નામ.

પુરૂષો.

- કર્ણસિંહ.....પાવનગઢના રાજા.
 સમજનસિંહ.....રાજાનો સાથો નવા રાણીનો બાદ સેનાપતિ
 બોહલા }સેનાપતિના દીકરા.
 લધુલા }
 જસાણ.....સેનાપતિનો જમાઈ. મોંઘીનો વર.
 દીવાન.....નાસી છુટેલ ત્રિનિમાન રાજબક્ષ.
 ઉદયસિંહ.....ભરથરી રાજાનો બાણેજ.
 બાણેજ.....દીવાનનો દીકરો.
 રામદેજ.....વસની હાકોર.
 કનિદા.....પુત્રામળીયો રામદેનો ચારણ.

સ્ત્રી પાત્રો.

- રાણી.....કર્ણસિંહની નવી રાણી.
 બાણીયા.....કર્ણસિંહની કુંવરી.
 મોંઘી.....સેનાપતિની દીકરી જસાણની સ્ત્રી.
 વડારણો, દારીઓ, સીપાઈઓ. પારાંગનાઓ વીજેરે વીજેરે.
 રથગી—પાવનગઢ, આસપાસની હદ અને હારકા.

શ્રી પરમાત્મને નમઃ

—શ્રી નવીન—

ઉદયભાણુ નાટકનાં ગાયનો.

મંગળાચરણ,

ધાર—

ત્રાતા તું પ્રભુ ! ધણી ચાતા-હાતા જગ જનને.
તારણ જગઉદ્ધારણુ સ્વામી ! ઘટ ઘટ પ્રકટછો અંતરજામી
નમીએ અલૌકિકનામી.

ભાગ્યવંત છો મહન્ત, જ્ઞાનવંત જીવજંત,
સકળ આધિવ્યાધિતંત, આણુતા ઉપાધિ અંત;
પરમ પૂજ્ય હો ભદ્રંત ! સહસ રહસ દિવસમણિ !

ઓ—

જે કરશે તે બરશે કોઈ શું કહેશે,
બાવળ વાવીને આમ સ્વાદ કેમ લેશે—

કેસુડેવાસ ન મળશે, નહિ કેતકી કઢીએ ફળશે,
જે વાવે તેવું લણશે, કરણી સરખાં ફળ દેશે—
કૌવચ સંગતથી રંગત શું રહેશે !

ચંદન ખંડનથી ગ્રંથ અખંડ ન બેશે.

મધ મધપુડે જે વળશે, મધ ભાગ્ય હશે તો મળશે;
પણ ચટકો તો નવ ટળશે, આ દેશે પરદેશે—

ઉદય ભાષણ—

૧

ટાળ્યા નહીં રે ટળે, લખ્યા જે લલાટે લેખ—ટાળ્યાં
 વાવ્યાં ખીજ તે ફળે કરમે લખ્યું મળે—ટાળ્યાં
 દશરથ આંધેલ તલાવડી, પાણી શ્રવણ ભરે;
 ધરમ કરતાં ધાડ થઈ, આંધળા જુરી તો મરે—ટાળ્યાં
 રઘુવીર આજ્યા વનમાં, સીતા રૂદન કરે;
 દુષ્ટ દગે સતી લઈ ગયો, લંકા પલમાં બળે—ટાળ્યાં
 હરિશ્ચન્દ્ર જેવો રાજવી નીચ ઘર મળુરી કરે;
 રાણી વેચી પરધરે, વેળા ચાહેસા કરે—ટાળ્યાં

ઉદય—

૨

જેને શીર કીરતાર સમર્થ વ્યર્થ તે શીદને ડરેરે....શાણા.
 જેવા કેશરી કેરા કુમાર નિડર વન વનમાં ફરે, રે....શાણા.
 બાળકને ભૂત કહી ભડકાવે, જ્યાં સુધી સમજણ નાહી;
 સમજુ થાતાં ભર્મ ભાગતાં, મર્મ લહે મન માંહી—વ્યર્થ ૦
 ઇંડાને બહુ ખીક બાજની, જ્યાં સુધી પડદે પડીયાં;
 ગુરૂ કૃપાએ પડદો કુટે, ઉડી ગગન ઘર અંડીયાં—વ્યર્થ ૦
 સ્વાંગ પહેરતાં સતીઓ મુકે, તનમન પતિને ચરણે;
 શરીર સ્વાંગ ધરતાં સાથે, સઘળું ભગવત શરણે—વ્યર્થ ૦

ખોડલા—

૩

કેવો કુલ કટાકીઓ હું કાંકડોરે, અલખેલો કનૈયો વાંકડોરે;
 કાન કાંકડો રે—વાહ માંકડો રે (૨) કેવો ૦
 હાથે હીરાના વેઢ અને વીંટિયો,

કાને વાળી અને પાંચામાં પુંચીઓ,
ખીસામાં શખું છું અકલની કુંચીઓ.
પહોંતી પનઘટપર બળવું સીટીઓ (પાસચપાચસ) કેવો૦

પડારણા—

૪

શોભા શી કહું રે સુંદર શામળાજી,
મેલો ફાંકડા રે મનના આંકડાજી થાઓ ન આકળાજી.
પ્રીતમ ન થઇએ પ્રીતે પાંગળાજીરે,
દનેહના હાથે જોડ્યાં આંકળાજીરે.
આંટીને ઘુટી છોડો છેલ,

શોભા૦

પ્રીત સુધારસ અજબરસ, કોઈ વિરલો પી જાણશેરે,
અંતર ઘટની વાસના કોઈ અનભવી પરમાણશે.
ભાવનાના લેઠ તો ભગવાન જેવા ભાળશે,
ગાંતાં અને ખાતાં પીતાં પણ તાપત્રિવિધ ટાળશે.

ભાણીયા—

૫

કેવી સુંદર મુરત હું તો વારી જાઉં,
આલો લટક ચટક જોઇ હું ઠરી જાઉં.
ભાવે મનથી ન મનથી હું ભાજે જાઉં,
મુણી વચન વન વગડે છુટાણી છું.
વગર મૂલે અચાનક વેચાણી છું,
બની પથ્થરની પુતળી ઘવાણી છું રે.
મીઠી નજરના દાબે દુખાણી છું,
કોણ જાણે કે શાંથી લોભાણી છું.
ક્યારે નાભુક નગીનો આ પાત્રી જાઉં રે.

પેમલો-પેમલી—

૬

આતે માણ કેમરે રે'વાય, હાડુ સર્થુ-ગાડું-હુંટાર્થ બથ,
 ભોલભાં પાણી પાણી થાય, ના રે બા નહીં રે નહીં રેવાય.
 રોકું તોયે રડમું ના રે બા નહીં રે'વાય બોધ બોધ ફે ફે ફે
 ફે ફે હસી જવાય.

મુઠ બોલી-કેમ-મુઆ બોલ્યો તેમ-નારે બા-આતે
 ટગટગટગટગ દેખતે ડાળે તાકી રેવરાય કેમ;
 બબબબ બોલતી જીલે, બંધ રેવરાય કેમ,
 નારે બા જીવતા જીવન બહોત થવરાય કેમ-આતે

મોંઘી-જસાજી—

૭

સાહેબા સલુણા નાની નલુદલના વીરા,
 લાલ લટકાળા મને (૨) આછા આછા ઘાટ ઘડાવો.
 સરખી સૈયર મળી હાંસી કરે છે;
 લાજ મરું હું બાઈ (૨) વહેલા વહેલા સોનીડા તેડાવો.
 માંતું શું નાથ એક જુમંજુને મહી ઝીણા ઝીણા હીરલા જડાવો;
 નવસેરો મોલીનો હાર મારા સાહેબા નાના નાના નીલમ મુકાવો
 બેગવાઈ બસ્તી બે હોય મારા વાલમા,
 કંકણને માણેકે મઠાવો;
 ગરીબ ધણીને બાઈ જાડું શું કહીયે,
 બસ આટલેથી મન વાળીને રહીએ;
 મોટો એક પાહાણો બાઈ સાબ માગી લઈએ-હાડો.

ભાણીયા—

રસીલો રસીલી ચાંદનીનો સમો સાધી તજી સઘળી ઉપાધિ
ગયાં ઉપવનમાં—

ગુપચુપ વાતો કરે, નેનના ઇસારા કરે;

સંજે હશે હરે હરે રંગ ધુનમાં—(પછી)

પગમાં રીસાયા છે રસીલા જ્ઞાન-ભૂલી બામિની

માનતા મોહન નથી હાથે પગે થઈ માનુની

વેળા રસીલા વહી જશે, પસ્તાવો પાછળથી થશે,

માન મોહન ! માન, બશે કાળ કા'ણી રહી જશે;

તું માન ભલે ના માન મને પરવા નહિ,

જીવજન તને નહિ અલગ કરું તનથી;

પ્રીત વચન વીણા રસના રસીયા મન વસીયા આરેજી—

ભાણીયા—

૯

અલખેલડા ! મનમેલડા ! આ ઘેલડા !

મારા નાબુક જીવનહાર ! અલખેલીના આધાર—હો

ખીઝેલી પુર ખહાર, સરવર પર કળી આ કોમળ;

બાળે વરસીને આંધાર, જળ કણ પણ મારીને આગળ;

દુર દુર ભાઓ ગુણ દરીઆ, કોને શરણે આ તે કંગાળ;

ભાસા લાડીલી આ લાચાર, પ્રેમી પંખીણી પાંચજુહાર—

સઘળા—

૧૦

બૂનાગવંદ ! છુપરાણ ! નિષ્કલંક રાજાવંદ !

તનધમ અરપણ પર ઉપજી શાન્તિ સાધેજી

હાનિસાર ! અમૃતધાર ! ધર્મ ધારનારે જહારે,
શીતળ શીતળ જંગ એ ઠારે ચન્દ્રરાજ—૭૦

ખોડુમા—

૧૧

વશ નાનીને કરવી જો ધારો, ગોળી નામે સરસ આ ધારો;
મારો બુધથી માર, બેડતાં થાંકી સગાર;
રહેશે પાંશરી તો રાંડ ભણે જાતની હો દાંડ—૧૧૦
નહિ મોહિ પડો જો મોહુ, રાંડ જાત એ છે રખડતું રોકુ;
ઝાકુ જેમ જેમ એ ટીપાયે, દહાડે દહાડે એ પાંસદં થાયે.

ઉદયસિંહ—

૧૨

પ્રમદા છે પ્રીતી ભાજન, મન રંજન ભીડ ભંજન;
જુગિતથી કરીએ જાતન, જોડએ નિત્ય ચડતો દન.
કોઈ ગાય દુઝણી લાયે, ચારો નહિ દુષ્ટ ચરાયે;
પાણી પણ નહિ પીવરાયે ખાતાં પીતાં અડગાયે.
ફળ કો' તે કેવાં પામે મુરખ જન;
દગદગ દેખે ને થાયે નર નિરથન પ્રમદા
પાંખ્યું પંખી ઉછરે, દિન ચાર રમાડ્યું રંગ;
પાલક પલટયો ફસંગે નાંખ્યું પંખી ખોરખે.
કો' દુઃખીઓરાં પંખીના કેવાં દન ?
પાલકને કે એ પંખીને ધન્ય ધન્ય—
ચિન્તામણિ રતન છે રમણી વળી પારસમણી મનહરણી;
કોમળને કાંચન વરણી, ધીરંગલીરવચન રસ ધરણી
સંતાપે એ પ્રમદા જે, પામર જન;
હડપો ભગવત ને હડપો તેનો દન—પ્રમદા

વારાંગના—

૧૩

મારી ધીરેસે ગગરી ઉતાર લીજે,
 તુમે કસમ પરમેધરડી-મારી
 ગગરી ઉતાર લીયો, નયના મીલાય લીયો;
 અખીયાંસે અખીયાં મીલાય લીયારે-મા
 કંકર કુઈયાં, પાતાલ પાની;
 ભરત ભરત બલ આ ગરે-મા

ટેબલો.

ભાગુડિયા—

૧૪

(ગરબો.)

કોઈ પ્રેમી દેવાંથી સંસારણે, કારણે વારણે જઈએ વારવાર,
 દેવતાઈ દેખીયે દેદાર, સંસારમાં સાર એહો કન્ય અવતાર;
 સંસારમાં પારસમણી ચિન્તામણી છે નામનાં;
 કામધનું કદપત્ર રસકુંપી સૌના કામના,
 અજબકાન્તિ અલખશાન્તિ વેદ કરતાં વાયના;
 છે પ્રેમ નિર્મળ રત્ન, જેની નવે ખડે નામના;
 પ્રેમી પંખીને ઝંખી ઝંખી જુઓ, કેવાં ઉમંગે રમે રસિયાં,
 લપાઈ છુપાઈને ડાળી ડાળી ધુમે, મદ માતેલાં રંમીલા રસિયાં;
 બહાસાથી બહાસ અવરનથી આશા પ્રેમથી પ્રેમ પાણીમાં પતાસાં;
 પરણ્યાથી પ્રેમ ભંડાર, છે સખી દનેહનાં સાગર,
 પરણ્યા સાથે પ્રીતડી, ખાસી અમૃત ખીર;

પરનરથી વ્યવહાર તે, ખાડું ખાડું નીર;
ખીર મકી ખાડું નીર પીવાને જાય,
ફેટફેટ કુએડ એ પુરી પસ્તાય;
પ્રેમરસ ખાલો પસુયા સાથે પીવાય,
ભવે ભવે ભાગ્ય કળી ખીસેજ જાય—કહો

ભાણીયા—

૧૫

સહીઅર મનની મનમાં સમાય, મુખથી કે' ખા કેમ કિયરાણ,
મુખથી નારેજી ના કહેવાય [હું હું હું હું] મનની
ચાંદની, ચીનતવી, બહાસાને વીનવી, પ્રેમથી લીજવી
કામજુને કેળવી, મનડું મેળવી;
સજની એ પ્રીતિરસ પીવાય અમ્હા [ર]
આહો હો આતે શું કહેવાય—જરે જરે,
શાણી હવે તે શું શરમાય—જરે જરે;
એ તે ખાણું શું ખાણાય—એ હે હે હે.

ભાણીયા—

૧૬

અલખલા સરકાળા, બહાલા પ્રીતમ ઠાકોર મારા મન વસિયા;
રસ પેલા રીસાળા, ખેડા દેવના દેવળ માંહિ રંગ રસિયા;
પ્રીતિ પ'ચામૃતે પાતળીંવા, પખાણું વચનન્ય કુલડે વધાણું;
હૈતના હીચોગે હણુ હણુ, હીચોડું હેસે હસીને હસાણું.
શૃંગાર સજ સજણું ભાવે, ભોજનની થાળ પ્રરાણું,
હઠનું કચુંબર, રીસનું રાયતું, ચામઠાઈ ચાણી, બહેમ રાજ આપણું
બરડી પેડા ને મહેસુર પ્રેમ ભાવના,
ધારી પુરી કર્યારી શુદ્ધ સ્નેહ વાસના;

ભાવના ભૂખ્યા ઉડ્યા દેવલઈ વાજના, પંડા પરસાદમાં બેઠેલીશું ઉજાસના—અલખેલા.

ભાણુ—

૧૭

માન માયાના કરનારે, જરી જોને તપાસી તારી કાયા;
પુત્રી જોને તું પડિત પુરાણરૂં કોના અમર છે લેખ લખાણ;
કાલી છે કાયા આ માટીની માયા, છે માટીના ખેલખનાયા;
શાણુ તો સમજી અલગ થયા, પણ બાળક બિચારા લપટાયા;
લાખોની પાંખો ગઈ છે પીંખાઈ, જેણે મૂછપર લીંચુ ડરાયા;
કાળના કોવાડેથી કોણ બચ્યું, લાલે રાંક લાલે હોય મહારાયા;
સંધ્યાના જેવા રંગ સોનેરી, વંધ્યાને લાડ લડાયા;
જોખન ને તન ધન તેવાં સમજવાં, પાણીમાના પડછાયા—મીન

ભાણીયા—ઉદય—

૧૮

બહાલો વિશ્વનો આધાર—નિરાધાર બહાર કરશેરે—બહા.
જેનો જેવો પવિત્ર વહેવાર, કિરતાર કર ધરશેરે;
દીનાનાથની સંગાથ, જેને વાત સાથી ડરશેરે;
ભવફંદનાં પ્રબંધનો સંબંધ તે બંધ કરશેરે;
પ્રેમ પાત્ર માત્રને અબુજી તારશે,
શુદ્ધ મતિ સતિને શ્રીપતી ઉદારશે;
પ્રભુ પાર પાડશે—જુલમી જેણે મારશે—બહાલો.

ભાણીયા—

જગ સંપત્તિમાં જુવતીને સુખ નહીં જરીરે,
મન ગાડને ગાળે સંપત્તિ મળી મળીરે;

અથવા સંપત્તિ જગ ગાડામાં ઘરી ધરીરે,
 ખુબ લંમરી આર તુચ્છ એ અંપા કળી કળીરે—
 દેવ મદમાં એ લપટાયે, નહીં પરમ મુખપાંથ પમાયે;
 આપુ મમમથી, પાંખ ખીડાએ, ઉમંગ રંગમાં કેમ ઉઠાયે—
 સાદ્યખીને શું ખાશે કે પીશે? સાહેબ સ્વામી જે રૂઠો સીસો
 બોલાવતાં સગા, સંગીએ ખડીએ જીવનણે કે મેર ઘોળીને પીએ
 જામિનિ ભૂષણ પ્રેમ પરસ્પર, સાથે ત્રિજેરી શિયળ મુંદર
 જાણવી જાણે જે જગ અંદર, તે જાગ્યશાળી જામા નિરંતર.
 માંધી— ૨૦

ખાખા લોખારે કુંવારકા, પરણીને પસ્તાયાં રે;
 પંડકાં કુલી ધયાં કાળકા, હૈડામાં હરખાયાં રે,
 ચાર દિન પહુ લાડકાં, મનડામાં મલકાયાં રે,
 બન્યાં એકદમ કાળકા, અંતરમાં અકળાયાં રે,
 મહેં તો જાણ્યું ખાઈ કુલરે પુજાઈશું રે;
 ખાજાં જલેથી ખાઈ નિત્ય નિત્ય ખાઈશું,
 મહેં આંગળથી, મનમાં ધાર્યું, માન મહીં મરડાઈશું,
 નજીની વીરાને ઘડી ટીંગળાવી બાગોળે જૂ પાઈશું રે;
 મોહન મળીયા વાતમાં વઢીઆ,
 નળીયાં ખખડીયાં વાણી ઉચરીયા (લે રાંડ દીવો)
 મહેં કહ્યું ઉહું ઉહું (૨).
 ચડસમાં ચઢીઆ ખુબ કકળીઆ,
 ઉહું બોલડ-ધોડા પડીયા જાણીને.

પરહયો પીટયો, પરધેર ભટકે, ઘરમાં ન ખાવા પીવારે;
 વરણાગીમાં વાંકો હીંડે, પતિ એવા કુળ દીવારે,
 ઓશીઆળાં ખાઈએ, હૈરે સીઝાઈએ-પંડે પીઝાઈએ.
 તોયે ઓ બાઈર-ધોકે ધીળાઈએ-પરણી.

ભાણીઆ—

૨૨

પીયુષ પધારેરે, મુંદરી સ્વીકારેરે;
 રસવેલીના ઓ શામળીઆજી-મંભાળેરે.
 મંબુલ મંધુર મદન કળી લાવે-ભાળેરે;
 આંખલડી અમ્રત રસ વરસે, પાંખડી પાંખડી તલસેરે.
 ધાશે લલમણી-અમ્રત ઝરણી, સ્વામી સુધારસ સ્પર્શેરે.

અજબ સુધાકર પતિ શુણગ્રાગર,

કોક અલૌકિક સ્વર્ગીય સાકર;

અથાગ અન્તર રસ રતનાગર-ભાળેરે.

રસ રાજનાં દર્શન થતાં, કોઈ નાદ અદ્ભૂત ભાગતો,

રગ રગ રૂઢિ રોમાંચમાં, ઝલુકાર બહુઈ ભાગતો;

શુભતાન અન્તર તાનમાં, જગ ભાળને જીવ ત્યાગતો;

પતિ સેવના મંગળમણી, મોહન નિરંતર ભાગતો.

સ્વામી સમર્પણ સર્વ આ—સ્વીકારેરે.

ભાણી કિંદયસિંહ—

૨૨

ઝાલો મારા પ્રેમી પોપટજી ઝાલ ઝાલો,

ઝાલો ઝાલો મેના ઝાલાવે;

ઝાલો રંગરસીઆજી ઝાલો જરી ઝાલો ઝાલો રોશીઆરી ઝાલાવે

(૨૪)

મેના તારા વચનની વેણા વાગી,
લાગી લાગી લલિત દહે લાગી.
મેના વહાડી મેના કેના કહે પણ જાગી,
જાગી જાગી અજબ જ્યોત જાગી.
ખેડેલા પાંપટણ ખારા રામજી સંભારે,
જડા જડા મેના શું સતી વિચારે;
ચતુર સુજાણ સીતારામ ઉચ્ચરે—
પાંપટણ પાંજરે શોનાનું સજાવું,
લાડીલી હું લાલચુ નથી કે લલચાવું,
સોને રૂપે શું લીડ લીતરની લાગી-લાગી.

દેશ મુઠાને રંગે રંગે રમાડુ પાંખે ઘાડીને ફળ મીઝા ખવાડું,
લાવના ભુખ્યા શું લાવી લાવના ભુલાવું ?—ખોલો.

ભાણજી—

૨૩

સદાગે મુંદર લાલી ખરી, પણ એકજ ખોડ જરી,
ખાંપણને ખોડ છતાં પણ રહેશે, ભાઈને મનતો પરી.
મુખ ચદન જેવું મુંદર પણ નકટી,
છે નયન કમળ પણ ઉઘી એક પુતળી,
કાંચનવરણી પણ દુર્ગધની ખરણી,
સાંખે ખમણે જેમ ગોળ તણી ગરણી;
લરાકાતી, હુરખાતી, એ જાતી, વાટે ખાતી—સદાગે
દાઢમ કળીઓ છે દાંત લગીર ખોખી,
છે વચન કુમુમ પણ ગાળે કે જોખી.

છે હંસગતિ ગમ્ગમની જરીક સંટી,
લોળી લાળી પણ લીળી ને ખાટી;
ત્રણે તાલ-વાંકા વાળ-સુગરમાળ ત્રણ તસુ કપાળ.

ભાણી—

૨૪

અહો દિલદાર જરી હેદાર, દિવાનીને દેખાડોને,
અરે લટકી અધર લટકી, મરૂ પટકી, મરૂ પટકી જુગર પટકી
અરે આધાર સુધારસ સાર, ચતુરાને ચખાડોને;
મુખે અટકી મધુર મટકી, અરે છટકી અધર છટકી;
દીલની થાપણુ ઓળવી, ઘટે ન કરવી વાત;
પ્રાણ કહો તો પાઠવું, વાલમ કરવા વાત;

ભાણી—

૨૫

સૂજ ન પડે રે પિયુ ખ્યારા,
આંખે આંશુ ટપકે ચાધારા;
હાર વસ્તીમાં નાશ ? નોધારા, આવ્યા મરણુ શરણુના વારા—
ખધી મનની મનમાં સમાતી, કળી ખીટ્યા પહેલા કચવાતી;
આશા પાય છયોક છું દાતી—હાં;—હાં—
અમે પંથી તો જઇએ સ્વદેશે, પ્રેમ શેઠ વસ્યા પરદેશે;
પુઠે હીસાખ પાઠવશે—સૂજ—

ભાણી—

૨૬

આવો ઘેર બહેલા બહેલારે સલુણા સાદાયા,
ભુસી ગઈ જાન હું તો વાટ જોનાં વાલમા ! આવો.

મન ગયું ત્યાં-જવડા જા ત્યાં

નાહક સીંદને આલમાં લોટે, હે પરાધીન આતમા-આવો.

ભાણીઆ-સાહેલીઓ— ૨૭

શાણાઓ કહે છે કે સૃષ્ટિનો સાહેબ, સાચાને લે છે સંભારી,

ગુપ્ત પરીક્ષા કરી અજ્ઞયબ, આખર લે છે ઉદ્ધારી,

લાંચે લેવાયે ન દાખે દખાયે, આકીનનો અધિકારી-શાણા.

દામ વિના પણ શ્રીદામોદર, દે છે પાર ઉતારી,

સાચે સાચી સતી સીતા, પ્રભુએ જળતી આગેથી ઉગારી;

દ્રૌપદીની દીન વાણી સુણીને, વહારે ધાયા ગર્વધારી-શા.

પતિપરાયણ તારામતી ભીડ, નારાયણે જ નિવારી;

નસિંહ મહેતાની હોંશથી હુડી, શામળીઆએ સ્વીકારી-શા.

કંકોત્રી વિના શ્રી કિરતારે, પરણાવી ઓખા કુમારી;

છે વિભુજી વંદના અદ્ધર લેશે ઉદ્ધારી-શાણા.

ભાણીઆ-સાહેલી— ૨૮

આજે સોનાના સૂરજ ઉગ્યા હો રંગ ભીના,

મારા મદન મોહન મદદેલા હો પ્રેમ નગીના;

મીઠાં મીઠાં પ્રેમ રસ ચાખીએ કુંવરજી,

પરણ્યાના લહાવા લઈ લઈએ મોહનજી;

લોગવો આવા વિદ્વાસ રંગે,

અમે આશીશદઈએ ઉમંગ સંગે;

કદી વિસરસો નહીં આરે-હો પ્રેમ પ્રવિણા-આજે.

ભાણીયા-ઉદય—

૨૯

ભરૂંસે ભુલ્લી હું તારે વિશ્વાસે હરિ તું મારે;
 ખ્યાલો ઝેર પાર પાડે, વિવાહની વરશી વળાવે—ભ૦
 ઝાઝી ગઈ થોડી રહી સદા આવી રહેવી નથી;
 ઘડી બે ઘડીને માટે, મૂઠ કાં બગાડે મતિ,
 હરિ તને કેમ તાકે; ભરૂંસો પાકો દયાં તારે—ભ૦

ભાણીયા—

૩૦

વન વગડામાં ભૂલ્લી પડી ત્યાં અમૃત ખ્યાલો પીધારે;
 પીધો લીધો સાર સૃષ્ટિનો, કોલ અમર ત્યાં કીધારે—પંથી પરદેશી
 અધવચ વગડે વીણું કરડયો, ઝેર ચદયું છે અંગેજી;
 કે ઈ મુઁલીધર મંત્ર ભણે તો, શીતળતા થાય સંગેરે—પંથી.
 દુનિયા મારી ચેષ્ટા કરતી, ને ગાંડામાં ગણતીરે—પંથી.
 હું ગાંડી કે દુનિયા ગાંડી, આપ કરી દો ગણતીરે—પંથી.

ભાણીયા-ઉદય—

૩૧

પંથી પરદેશી ચિત્ત સોંપી હું આ ચા.....લી૦
 મનને લાવે તે કરજો, રે પૂન્યશા.....લી૦
 તરસ્યાને ટીંગળાવવા પડે રાખી પ્રીત;
 પૂછું પ્રવીણ પંથી એ કોણ ગામની રીત.
 શુભ સંદેશો લઈ સંચરજો, હું આ ચા.....લી૦
 મહા મહિનાનું માવડું, જંગલ મંગલ ગીત;
 સમય વિનાનું બોલવું, ત્રણેની એક રીત.
 વહેલા મંડપ માંહી મળજો હું આ ચા.....લી૦

સજ્જવન કીલા.

પ્રસ્તાવના.

જગરાય જ્યારે રૂઢે, સત સંગત પહેલાં તુટે.
દુર્બુધી દીલમાં ઉઠે, દુર્જન વળગે બહુ પુઠે;
મળી લખાડ લોકો લુઠે, સાચાખોલા શીર કુટે,
સંસાર સુખ ચોખુટે, ચંડાળ હુકર સુથે;
દ્રષ્ટાંત દાખવું પુઠે, સાંભળતાં ભવભય છુટે—

૧-પુરી એકમાં રાજવી પ્રોઢ પ્રાણી;
હતી વિધવા તેહને બહેન શાણી,
વળી રાજ ખુત્રી સતી ગુણવંતી;
મુઠ્ઠી માત મુકી સતી સત્યવંતી,
નવી રાણીના પાસમાં રાય મોહો;
નહિ જુગ્તિથી સત્યનો પંથ જોયો,
હતો રાણીના બ્રાતનો પુત્ર નાનો;
મહા મૂર્ખ ચુડામણી એ પ્રમાણી,
વિચારે વરાવી સુકન્ધા ઉમંગે;
અંતે મેળવું રાજ્યને પાટ સંગે.

એક દિવસ તે નરપતિ ભાણુનો લગ્ન હાથ;
પુત્રી સાથે મિલાવતો ત્યાંથી વચકી વાત.

મામાને ભાણે વાહાલો, દુષ્ટાનો જે જે આળે;
કોમળ શીશુ કલગીવાળો, દુરજન મન નાગજ કાળો;
પાપીનાં મોઢાં આળે, ધુળ નાંખી આગળ ચાલો.

૨-સતી વિધવા સંતાપવા, પામર કરે વિચાર;
કલંક ચઢાવે કારમું, લાજે નાહી લગાર.
દીવાનજી દાનો હતો, રાજનો ભાયાત;
વિધવા તેને સમજતી, સાચો ધર્મનો બ્રાત.
કપટે સતીની સોડમાં, સુવાડે ચંડાળ,
બોલાવી નરપતિ તીહાં, કરતાં હાલ હવાલ.
ભોળો ભુષ નિર્દોષને, કરવા વગડે કાર;
મારા સાથે મોકલે, કરગરતી સતી નાર.

ભાઈ ભોળો આ ભગિનિને, બાળરંડા નિરાંધાર આધાર એક જ
શ્રી હરી.

વિધે સફળ વેરી થયું, નીચે ધરતી ઉપર આલ. ગાલ ભેતાં
થાઉં ગાલરી.

બેસતાં સાહસ આવળ ડાળે, પાછળ સાલ પેડે નિત્ય સાલે;
કારમું કલંક સુખી ભાઈ, ભોળા મરં છું છાળી:-

૩-ભલેરાયો ભુપતી, કથન સુણે નહિ કાન;
 નિરમુળ કરજા મેકલે, બાળક બહેન દીવાન.
 મારા મારી ભાગીનીને, કુવે કુંવરને સહાય;
 બંદુકથી દીવાનને, બચ્ચાં ઉગરી જાય.
 મરતાં માતા ઉચ્ચરે, કરુણા વચન વિશાળ;
 ફાટે ડાળે નિહાળતી, નિરાધાર તે બાળ.

ઝાડ પહાડ ને પંખ પંખેરું, જાળવજો મુજ બાળ જો જો.
 ભાઈ કોખો પણ અહ્યાંડ મારું, સૌ લેજો સંભાળ જો જો.
 હરીના બાળક આપણ સવળાં, હરિ કરશે રે સવાલ જો જો.
 આખરે હાલત છે આ સૌની, થાજે પલુના લાલ જો જો.

૪-દીવાન દાને જાળવ્યા ભાણે મુત સમાન;
 ભરથરી વેષ મેળવ્યું, મહિપતિ પાસે માન.
 કુંવરી રાય ઉમારતાં, મહિપતિ મન હરખાય;
 કન્યા દેવા કોડથી લોકપતિ લલચાય.
 ભાઈઓ સતા ભાવથી, ઉરમાં બહુ ઉમંગ;
 પાછો આવી પાપીઓ, પાડે રંગમાં ભંગ.
 અડધી રાતે ઉચ્ચકી ભાણાને બેભાન;
 હરિયામાં ડુબાડતો નીચ નકર નાદાન.
 દીવાન પુત્ર દાખિલ ઈર્ષ્યો, કર્યો દેશની પાર;
 નરપતિ આગળ ઉચ્ચરે, વિનય વચન લાંચાર.

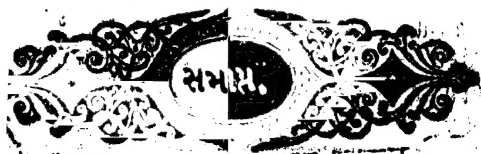
લક્ષ્મી લીલજના, સુલાગી શામળા, એ વેગે નિહારે નિઃશ્વસ
 પ્રહલાદ તારવા સમાન, કેળવો કળા—એ૦—
 મુખ માનવી લલે, મમત્વમાં મરે—એ૦—
 યાજતાં લલાટ, લેખ ના કદી રળે—એ૦—

પ—સતિઆનો સંગાથ આ, જગપતિ લીલા ગાય;
 પસ્તાશ સાચા સાક્ષીઓ, સાક્ષી પુરે જાય.
 રામનું રખોપું જેને રાખી રહે, તેને પામરનર શું મારતા,
 સાચી નીતીથી કરણાસાગર, આખર આવી ઉદ્ધારતા.

સઘળા

૩૨

આજે આનંદ આનંદ, નીતિનો જયજયકાર;
 ઉમંગે મળી ગાઓ જયકાર. (૨)
 પ્રીતિ સહકાર ખીલીને અપાર,
 મધુર મધુર શાન્તિ ફળ દાતાર—જહાવારે૦
 પ્રેમીનાં પવિત્ર ને વિચિત્ર ચિત્ર ગાતાં ચિત્ત ઠરેરે,
 ધન્યરે વાણી? ને ધન્ય પ્રાણી—જહાવારે૦

શ્રી દેશી નાટક
સમાજ

જાહેર ખબર

દે. શાન્તીભુક્ત શ્રીએ-
ટરમાં, — અમદાવાદ.

નીચે લખેલાં પુસ્તકો શ્રી દેશી નાટક સમાજનો મુદ્રામ જ્યાં હોય ત્યાંથી અથવા અમદાવાદ તળપજ્યાં પ્રસિદ્ધ કર્તા પાસેથી મળશે. માટે જેઓ સાહેબને જાણતાં હોય તેઓએ રોકડી કીમતથી મંગાવી લેવાં. વેદ્યુપેખલ તથા નોટપેડ ડાગળ રાખવામાં આવશે નહિ. નીચેના દરેક પુસ્તકો ચાર આનાની કીમતે મળશે.

૧ સતી સંયુક્તા	૨૦ સતી દ્રૌપદી	૩૮ અભયસીંહ
૨ સંગીત લીલાવતી	૨૧ કપીરસાગ	૩૯ કર્મદગ્ધ
૩ પવિત્ર લીલાવતી	૨૨ શ્રી સન્યાસી	૪૦ નરસીંહ મેહતા
૪ સતી પાર્વતી	૨૩ જાલીમ દુલીઆ	૪૧ સગાગણા
૫ અશુભતી	૨૪ મદન મંજરી	૪૨ કૃષ્ણ સુદામા
૬ રામ વિયોગ	૨૫ સતી પદ્મિની	૪૩ મહાકવિ કાળીદાસ
૭ મ્યુનીસીપાલ ઇ.	૨૬ અજ્ઞાતસિંહ	૪૪ રાજરતન
૮ બોજકુમાર	૨૭ ભગવદ ગીતા	૪૫ પ્રહલાદ વિજય
૯ સરદારખા	૨૮ કલિન નાયકા	૪૬ કૌરવ પાંડવ ભા. ૧
૧૦ હમાદેવડી	૨૯ સતી દમયંતી	૪૭ જાગૃત સતી વંદા
૧૧ વીણાવેલી	૩૦ કેશર કીશોર	૪૮ કૌરવ પાંડવ ભા. ૨
૧૨ વિજયા વિજય	૩૧ સુમદ્રા હરણુ	૪૯ લલીતપ્રિયા
૧૩ મદન મંજરી	૩૨ કુર્વશી	૫૦ સૌાહ્ય વિજય
૧૪ ઉદયભાણુ	૩૩ રાડોડ કન્યા	૫૧ દેવી દેવહુતી
૧૫ મોહનચંદ્ર	૩૪ પવીત્ર લક્ષ્મી	૫૨ મહારાજ અશોક
૧૬ વિજય કમળા	૩૫ કુસુમલતા	૫૩ સતી સુલોચના
૧૭ ગીતા સુંદરી	૩૬ હંસાકુમારી	૫૪ અસરીમાયા
૧૮ સતી સીતા	૩૭ શુભચંદાવલી	૫૫ રૂકિમણી હરણુ
૧૯ શ્રી ભદ્રાચુ		

